

højtærede Kultusminister er kommen til her, at den Fejl, som her er bleven begaaet, atter bliver berigtiget; saa haaber jeg, at Forholdene ville falde til Ro derpå.

Men skønt jeg har hængt ved den højtærede Kultusministers Læber med den Opmærksomhed, som den højtærede Kultusminister finder saa skøn hos Smaabørn i Skolen, har jeg ikke kunnet høre den højtærede Kultusminister sige et eneste Ord til Forsvar for sin Skrivelse af 12te Oktober 1897. Se nu er det altsaa alene denne Sag, jeg ønsker at høre den højtærede Kultusministers Mening om. Denne Skrivelse vil blive lagt til Grund for Afgørelsen i andre Tilfælde Landet over, og den har altsaa en almindelig og vedvarende Betydning. I denne Skrivelse angives der som Grund til at tilsidesætte en Lærerindstilling, at der *blandt de øvrige Ansøgere*, som ikke ere indstillede, *findes mange ældre og veltyente Lærere*. Nu spørger jeg den højtærede Kultusminister: Har den kaldsberettigede Myndighed Ret til ikke alene at undersøge, om de tre Ansøgere, som Sogneraadet indstiller, ere kvalificerede til Embedet, men kan den kaldsberettigede ogsaa undersøge samtlige Ansøgninger, som ere indkomne og kassere Indstillingen, hvis der blandt de ikke indstillede maa siges at være nogen, der efter den kaldsberettigedes Mening er mere kvalificeret til Embedet end de tre indstillede? Hvis dette ikke er den højtærede Kultusministers Opfattelse, saa er denne Skrivelse forkert. Efter de Udtalelser, som den højtærede Kultusminister fremkom med, maa jeg gaa ud fra, at det ikke er den højtærede Kultusministers Opfattelse, der er udtrykt i denne Skrivelse, thi den højtærede Kultusminister siger: Provsten maa ikke udskyde — se, det kommer nu ikke direkte Skrivelsen ved, men det er altsaa ogsaa en Fejl, der er begaaet i Hørsted, og som den højtærede Kultusminister erkender for en Fejl, idet han siger, at Provsten maa ikke udskyde — men han siger desuden, at det kunde ikke kræves, at det var de ældste og mest kvalificerede Lærere, der bleve indstillede. Det kræver dog Skrivelsen af 12te Oktober 1897. Der er altsaa en underlig Strid mellem de Handlinger, som den højtærede Kultusminister udfører, og den Vilje, som den højtærede Kultusminister giver Udtryk i sine Ord her i Salen, og denne Modsætning blev mig ogsaa paafaldende ved noget andet. Den højtærede Kultusminister omtalte nogle Tilfælde, i hvilke han som Bi-

skop havde kasseret Indstillinger. Den første af disse Indstillinger havde han nu under ingen Omstændigheder Ret til at kassere, thi den højtærede Kultusminister erkendte selv, at den, der var indstillet af Sogneraadet, var kvalificeret. Der var ingen Grund til at kassere Indstillingen. Men saa kom Beboerne og bad om det, og saa kasserede den højtærede Kultusminister i sin Egenskab af Biskop Indstillingen til Trods for, at han ikke havde lovlig Myndighed dertil, men blot for at være elskværdig mod den Deputation, der kom; men man kan ikke saadan gøre sig elskværdig over for en Deputation paa Lovens Bekostning. I det andet Tilfælde er den højtærede Kultusminister nu selv i Tvivl om, hvorvidt han havde Myndighed til at kassere den Indstilling, han kasserede i sin Egenskab af Biskop. Thi nys sagde den højtærede Kultusminister: Naar der er nogen af de indstillede, der er kvalificeret, men andre, der ikke ere det, saa anser jeg det for tvivlsomt, om man kan kassere Indstillingen. Men i sin Egenskab af Biskop, hvor den højtærede Kultusminister ikke talte, men handlede, der kasserede han en Indstilling, skønt de to vare kvalificerede, og kun den ene ikke var kvalificeret. Se, her er der ogsaa en Strid mellem, hvad den højtærede Kultusminister siger, og hvad han gør, naar han skal til at handle.

Men navnlig er der Strid imellem, hvad den højtærede Kultusminister har sagt her i Dag, og hvad han har givet Udtryk i den Skrivelse, som foreligger fra ham af 12te Oktober 1897. Jeg ønsker at høre den højtærede Kultusministers Mening om, hvorvidt det virkelig skal fastholdes, hvad der er udtalt i denne Skrivelse, eller om der kunde være Haab om at faa gjort denne Skrivelse om ligesom Lærerbesættelsen i Hørsted.

Formanden (Sofus Høgsbro): Det ærede Medlem talte længer, end Retten til en kort Bemærkning tillader.

M. Nielsen: Den højtærede Minister udtalte, at jeg ved den tidlige Behandling af Lovforslaget havde fremført et Tilfælde ovre fra Lolland, og at jeg i alt Fald ikke havde gjort dette ganske fuldstændigt. Jeg har naturligvis ikke kunnet gøre det fuldstændigere, end de Oplysninger tillode mig, som ere at finde i Lové og Ekspeditioner for Kirken og Skolen. Jeg gjorde det i en ganske bestemt Hensigt, og det har den højtærede Minister heller ikke angrebet,